

Хочеш авторитету – працюй на нього

СПІЛЬНІ виїзні засідання колегії райдержадміністрації та координаційної ради райради – це своєрідні лабораторії, в котрих детально вивчається стиль роботи виконавчого комітету тієї чи іншої сільської або селищної ради. Днями об'єктом такого пильного контролю за станом здійснення делегованих повноважень став виконком Кідрівської сільської ради.

Відразу скажу, що ні за які коржі того дня я не хотів би бути на місці сільського голови Йосипа Тоюнди. Бо в переважній більшості оглянутих закладів соціальної сфери недоліків можна було навіть не шукати – вони лежали на видноті, наче товари перед продавцем-коробейником.

Як театр починається з вішалки, так і робота сільського голови починається з службової документації. У місцевому сільвиконкомі ця ділянка нагадує собою швидше цілину, ніж обжитий "куточок": не контролюється, не виконується, не реєструється і безліч інших "не". Тобто, діловодство у стадії цілковитого занедбання: навіть те, що є, не завжди відповідає вимогам. Не кращим виявився й благоустрій села.

Насамперед у поле зору приїжджих своєю неохайністю потрапила центральна частина села, де загалом і розміщуються основні об'єкти соціальної інфраструктури. Велетенська купа щебеню ось уже кілька років символізує благий намір заасфальтувати площу, а навколо – звезений і розгорнутий ґрунт, вірніше – глина, яка тут же почала прилипати до взуття. А ще кинулась у вічі пристрасть кідрівчан до розбивання вікон: у клубі, дитсадку-школі, навіть у приватному магазині були потовчені шибки.

До речі, найбільше перепало Йосипу Калістратовичу за отой дитячий садок-школу. Нова й прекрасна споруда, яка використовувалася місцевими освітянами лише вдовж кількох навчальних чвертей, через певні прорахунки проєктантів не змогла стати тією частиною школи, що прихистила б найменшеньких учнів. Зате, позбавлена належної схоронності, стала об'єктом вандалізму. І якщо негайно не покласти край цьому безчинству, доля половлівського дитсадка гарантована й кідрівському. Боляче дивитися на ці руйнації, що їх завдали приміщенню і його обладнанню тутешні "стягайли". Якщо прикинути суму завданих збитків, то зовсім не дивним буде заведений на зловмисників кримінал.

Чимось особливим, неординарним у селі не спромоглися здивувати ні педагогічний колектив, ні культосвітні установи, ні інші. Схоже, що виїзна колегія для тутешньої влади стала чимось на зразок гоголівського ревізора.

Втім, у загальноосвітній школі одну "дивину" нам все ж явили – стосовно дитячого харчування, яке, за відповідною домовленістю, здійснює Володимирецький комбінат громадського харчування. Але здійснює досить цікавим методом, швидше схожим на самовиживання учнів. Сказати, що тут дуже обмежений асортимент продуктів, відсутні молочні страви, зрідка потрапляє в меню м'ясо та продукція з нього – значить не сказати нічого. Бо у шкільній їдальні навіть заварка чаю відійшла у розряд гострого дефіциту, а звичайнісінький кип'яток діти підсолоджують... медом. Натомість проблема харчування востаннє обговорювалася сільською радою ще у 1998 році.

Більш-менш пристойний вигляд на цьому фоні має сільський ФАП – непогано оснащений, відремонтований, забезпечений паливом.

Тож на пленарному засіданні, яке провели голова райдержадміністрації Володимир Мельник та голова райради Микола Тацюк, обидва гостро критикували методи роботи сільського голови, яку загалом визнали незадовільною.

На цьому засіданні, котре проходило в сільському клубі, перед його учасниками з інформаційними повідомленнями та рекомендаціями з різних питань виступили завідувача фінвідділом Галина Ковальчук, заступник начальника відділу освіти Віталій Друзь, головний лікар району Василь Ковалюк, начальники управлінь та відділів райдержадміністрації, керівники інших районних служб.

Наступну виїзну колегію райдержадміністрації та координаційної ради райради намічено провести у Новаках і Озері.

Анатолій ХУТКИЙ.